

taget Forhøiſſer for gånſte lignende Tilfælde, maa den meget væſentlige Forſkjel fremhæves, at medens de Embedsmænd, hvis Gager ved indværende Aars Finantslov bleve forhøiede udover den normerede Størrelſe, oppebare efter de før Lønningſlovens Ikrafttræden gjældende Gagebeſtemmelſer en Gage af den Størrelſe, ſom var bragt i Forſlag, er dette overveieende Billighedshenſyn ikke tilſtede i de nu foreliggende Tilfælde. Udvalget er vel af Miniſterien blevet oplyſt om, at denne Forudſætning ſeilagtigt er taget iſſor for Fuldmægtige^s Vedkommende, men fordi der dengang blev feilet i Anvendelſen, kan dette ikke tilintetgjøre Forudſætningens Gyldighed, og da den her ikke er tilſtede, og Udvalget desuden maa tilraade Thinget at holde faſt ved en ſaa ubetinget Gjennemførelſe af de nye Gagelove, ſom Omſtændighederne og vægtige Billighedshenſyn tilſtede, ſtiller det Forſlag om, at Gager til Miniſteriets Embedsmænd nedſættes med 133 Rd. 32 ſ. og 75 Rd., ialt 208 Rd. 32 ſ., hvoraf følger, at Sædtillæget nedſættes med 26 Rd.

3) (A. 1. a.). En Fuldmægtig i Indenrigsminiſteriet, der er udnævnt den 21de December 1861, har tillige modtaget Udnævnelse ſom Docent i Landboſkole med en Gage af 200 Rd., og Miniſteriet har foreſlaaet, at Finantsloven ſætter Loven af 31te Marts 1860 § 8 ud af Kraft for denne Embedsmænds Vedkommende, ſaaledes at han kan oppebare begge ſine Lønninger ubefkaarne. I Henhold til det under Nr. 2 Bemærkede, navnlig af Henſyn til de ſandſynlige Følger, ſom en løſ Holdning fra Rigsdagens Side ligeoverfor Gjennemførelſen af Lønningſlovene vil medføre, fraraader Udvalgets Fleertal Thinget at følge Miniſteriets Forſlag og faſtholder, at § 8 i Loven af 31te Marts 1860 bringes til Anvendelse, hvorefter den betegnede Embedsmænds Gage vil være at anſætte til 683 Rd. 36 ſ. ſom Fuldmægtig i Indenrigsminiſteriet og 179 Rd. 12 ſ. ſom Docent ved Veterinair- og Landboſkolen. Poſten A. a. vil herefter være at nedſætte med 79 Rd. 12 ſ., og Sædtillæget med 16 Rd.

4) (A. 1. a.). Med Henſyn til den Form, hvori de i Anmærkningerne givne Oplyſninger til denne Poſt og flere lignende ere affattede, maa Udvalget gjentage den ſaavel for 1860 ſom 1861 gjorte Begjæring, at den ſtilles ſchematiſt og lettere overſkuelig, navnlig forſaavidt angaaer Sædtillæget. Den ſom Underbilag vedlagte Fortegnelse over Embedsmændenes Gagering under Indenrigsminiſteriet er med Henſyn til Formen fuldkommen tilfredſtillende, men maa, for at fyldeſtgjøre, angaae det ſamme Finantsaar ſom Lovforſlaget, hvilket ikke er Tilfældet med det foreliggende Underbilag. Udvalget udtaler derhos det Wuſte, at de eensartede Bilag for ſamtlige Miniſterier maae blive givne i ſamme Form.

5) (A. 2. b.). Til almindelige Udgifter er forlangt 300 Rd. mere end det for indværende Finantsaar bevilgede Beløb, ſom efter modtagen Oplyſning hidrører fra en Feiltagelſe, hvorfor Udvalget ſtiller Forſlag til ſammes Rettelſe.

6) (A. 3.). Miniſteriets Underſtøttelſeſkaſſe. Miniſteriet har i Skrivelse af 29de f. M. begjært ſtillet Forſlag til denne Poſts Forøgelſe med 1,038 Rd. til „extraordinaire Underſtøttelſer for 7 Betjente, der ved Landſtutteriets Ophævelſe iſølge Loven af 23de Januar d. A. § 2 ere ſatte ud af deres hidtidige Stilling og derfor have anholdt om at ſaae Penſion af Statskaſſen eller ialtſald en midlertidig Underſtøttelſe, indtil de kunne opnaae Anſættelſe i andre Stillinger.“ Miniſteriet har udtalt, at der formeentligt ikke kan være Spørgſmaal om at tilſtaae diſſe Mænd Penſion, men at Billighed taler for, at der ydes en midlertidig Underſtøttelſe, og foreſlaaet Analogien af Lov af 11te Marts 1851 om Tolbvæſenets Lønning § 9 bragt til Anvendelse, ſaaledes at Underſtøttelſens Størrelſe blev ſat lig Halvdelen af deres faſte Gage i det ſidſte Aar og tilſtodes for ligesaa mange Aar efter Afſtedigelſen, ſom de have været